

Gambling på Reservatene

Av Halvor Ole Husebø

Bachelor oppgave i historie, Universitetet i Stavanger, institutt for kultur- og språkvitenskap,
våren 2021

Universitetet
i Stavanger

Innholdsfortegnelse

Side 1: Innledning

Side 2: Bakgrunn

Side 8: Opprettelse av stammers gambling operasjoner

Side 13: Gamblingens Konsekvenser

Side 18: Økonomisk Utvikling

Side 20: Konklusjon

Side 21: Kilder

Innledning

For mange i og utenfor Amerika har gambling blitt sett på som en del av indianernes samfunn, 'kasino' er noe som går hånd i hånd med ordet 'indianer'. Med dette i tankene kan mange tro at kasinoer har gjort indianerne rike. Indianerne som bor på reservatene i USA er blant de fattigste i landet med stor margin. Kasinoer og andre gambling-operasjoner ble satt i gang for å motvirke dette. Det er per i dag 522 slike spillesteder spredt over alle reservatene i USA. Til sammen har disse inntekter på over 34 milliarder dollar. I denne oppgaven skal vi undersøke hvordan gamblingen har påvirket reservatene fram til i dag. For å kunne svare på dette må vi ta for oss tall fra 'The American Gaming Association' og 'The National Indian Gaming Commission'. Vi tar for oss undersøkelser og oppgaver som er skrevet av forskere innenfor samme tema. Gambling på reservatene i denne forstand er et meget nytt fenomen som vil fortsette å utvikle seg. Vi vil se på hvordan gamblingen har påvirket indianerne og se på mulighetene den gir. For å ha full forståelse for gamblingens innvirkning, må vi ta for oss relevant historie. Vi går så gjennom lovgivinger som har vært med å forme indianernes levemåte før vi tar for oss opprettelsen av gambling-operasjonene. Deretter tar vi for oss konsekvensene av gambling på reservatene og hvordan stammene kan utvikle annen økonomisk virksomhet som gamblingen gir mulighet til.

Bakgrunn

De innfødte i Amerika, som vi i dag kjenner som indianere, har lidd mye som følge av forflyttelsen som fulgte USA sin ekspansjon. USA fulgte sin 'Manifest Destiny', et uttrykk som betydde at USA var skjebnebestemt av gud å sivilisere Amerika fra øst til vest, som endte opp med å tvinge mange indianer bort fra deres hjemland. Indianerne ble sett på som hinder og tok opp plass og ressurser som gjorde at ekspansjonen vestover tok lengre tid enn den burde. Dette indianer problemet startet i 1492 da Columbus først ankom Nord-Amerika. De tidligste årene i koloniene klarte europeerne å lure indianerne til å bytte ifra seg land mot mat og andre varer hvor det ble satt i stand avtaler som senere ville bli brutt. Indianerne hadde ikke samme syn på verden som europeerne og så derfor ikke på eiendeler og eiendom på samme måte som dem. I mange år klarte de imidlertid å leve sammen side om side. De drev handel med hverandre og hjalp hverandre til og med i kriger. Etter hvert som territoriene til flere indianerstammer var snevret inn og ekspansjonen til USA fikk full effekt endte indianerstammene områder opp omringet av land som tilhørte USA. Dette førte til at USA ville prøve å sivilisere disse stammene slik at de kunne passe inn i samfunnet og bli en del av landet. Det ble gjort forsøk på å vesternisere disse stammene og de tok gjerne til seg og tilpasset visse aspekter av den europeiske kulturen. Indianerstammene som befant seg i det som i dag er USA øst for Mississippi elva, tok til seg europeisk gårdbruksstil, de tok til seg å utdanne barnene sine, kledde seg i den europeiske stilen og omfavnet til og med kristendommen. De stammene som tilpasset seg på denne måten ble kjent som de fem 'siviliserte stammene', Cherokee, Chickasaw, Choctaw, Creek, og Seminole. Mest kjent av disse stammene er Cherokee. Mange i denne stammen mente virkelig at sivilisering var bedre enn deres tradisjonelle måte å leve livet sitt på.¹ De adopterte konseptet med skoler og utviklet egne lover samtidig som de gikk bort fra tradisjoner som gjorde dem mer forskjellig fra den europeiske kulturen. De eide til og med slaver og drev plantasjer. Mennesker som reiste gjennom disse indianernes områder ble forbløffet over fremgangen de hadde gjort, men det skulle ikke holde. I 1803 kjøpte USA seg mye mer land og de i USA som tidligere støttet at disse stammene skulle integreres var nå for at de heller skulle flyttes bort fra sivilisasjonen. Landet hvor stammene befant seg var ønsket av de sørlige statene i USA ettersom det var meget godt jordbruks-land. Det ble også oppdaget gull på landet som tilhørte Cherokee

¹ Anderson, *Cherokee Removal*. S.9

indianerne som gjorde det enda mer ønsket². Etter alle deres forsøk på å sivilisere seg ble kongressen bedt om å komme med lovgivning som kunne tvinge indianerne bort.³

I 1830 ble en lov kjent som 'The Indian Removal Act' underskrevet av presidenten i USA. Denne loven tillot presidenten å forhandle forflyttelsen av de sørlige indianerstammene til et område vest for Mississippi elva i dagens Oklahoma. Dette er sett på som folkemord i senere tid, ettersom den førte til så mange dødsfall for indianerne i det som ble kjent som 'The Trail of Tears'. De fem indianerstammene hadde fått garantier og traktater av den amerikanske staten som denne loven ikke opphevet. Loven opphevet ikke landrettighetene deres eller godkjente tvangsflyttingen, likevel skjedde dette. Dette er sett på som et grovt maktmisbruk av den amerikanske presidenten, Andrew Jackson. ⁴ 'The Trail of Tears' var selve forflyttingen av indianerne til det som i dag er Oklahoma. De fikk ikke mulighet til å pakke eller forberede seg på reisen før de ble tvunget til å gå den lange reisen til fots. Uten hjelp fra myndighetene, lite mat og mye sykdom endte mange tusen indianere opp med å dø før de nådde fram.⁵ Innen 1840 hadde titusener av indianere blitt tvunget bort fra sitt land og over Mississippi-elva til det som da ble kjent som 'indianerland' men i dag er staten Oklahoma. Myndighetene lovet indianerne at dette nye landet deres for alltid ville være garantert deres. Etter hvert som de hvite bosatte seg lenger og lenger vestover, fant 'indianerland' seg i en liknende situasjon som tidligere hvor de fant seg omringet av land som var okkupert av hvite beboere. Det gikk opp for myndighetene at landet som nå var gitt til disse fem indianerstammene igjen var i veien for de hvites bosetning. Dermed gav det ikke lengre mening å fortsette å flytte indianerne vestover, ettersom de selv ville bosette seg der etter hvert. De fem siviliserte stammene fikk bli i Oklahoma området, men stammene som støttes på vestover ble flyttet inn på reservater som følge av 'The Indian Appropriations Act' 1851. denne lovgivningen dedikerte penger for å forflytte indianere inn på reservater ettersom det ikke var noe ledig land å gi dem som ved de fem siviliserte stammene. Denne lovgivningen ble implementert som et forsøk på å kontrollere indianerne. Disse stammene var bosatt på land som ville brukes av de amerikanske myndighetene for tilgang på naturressurser og annen økonomisk utvikling. Den nomadiske levemåten til disse stammene ville også føre til

² Anderson. S.9-10

³ Anderson. S.12

⁴ Cave, «Abuse of Power». S. 3-4

⁵ Anderson, *Cherokee Removal*. S.13

konflikter med bosettingen av de hvite i områdene rundt. Dermed ble indianerne flyttet til et utvalgt område som den amerikanske staten ikke hadde interesse av å ta i bruk, i et forsøk på å begrense bevegelsene deres, undertrykke dem og ikke minst gjøre den avhengige av myndighetene.⁶ Restriksjonene på reservatene gjorde det vanskelig for indianerne å leve på sin tradisjonelle måte. De fikk ikke lov til å forlate reservatet for å samle bær, jakte eller fiske. Dette gjorde at myndighetene måtte hjelpe til med å forsyne dem med mat. Selv om indianerne ble oppmuntret til å drive gårdsbruk som amerikanerne, var ikke landet deres spesielt godt egnet til det. Dette gjorde at hjelpen de da måtte ta imot fra de amerikanske myndighetene la til ting som hvete, fett og sukker i dietten deres gjennom rasjoner.

I 1871 kom en ny lovgivning i 'The Indian Appropriations Act' som sa at USA ikke anerkjenner samfunnene av indianere i landet deres som uavhengige nasjoner. Indianerstammene ble nå sett på som grupper av mennesker som staten skulle passe på å ta seg av. Dette betydde også at alle traktater og avtaler mellom de amerikanske myndighetene og indianerne ikke lenger var gyldige, noe som gjorde det lettere å sikre landet som tidligere hadde tilhørt indianerne. Mellom disse og andre lovgivninger som 'The Homestead Act', og 'The Railroads Act' ble det etablert lovlig virkemiddel for opprettingen av reservater og den uvillige forflytningen av indianere til dem.⁷ Innen 1880-tallet var indianerstammene som ikke var blitt utryddet av krig eller sykdom, blitt gjort om til fangenasjoner som hadde USA som verge. I 1887 startet en ny fase for å assimilere indianerne inn i samfunnet ved 'The Dawes Act'. Lovens mål var å gjøre indianerne om til mer ansvarlige bønder slik som de hvite var mer vant til, ved å ta en mer materialistisk retning. For å endre indianernes frie syn på eiendom og eiendeler, gjorde denne loven at landet på reservatene skulle deles inn til hver av stammens innbyggere. 65 hektar til hvert hushold og 32 hektar til hver ugifte voksen. De indianerne som da mottok land, ble dermed innbyggere i USA og måtte da adlyde føderale, statlige og lokale lover. Alt landet som var til overs, gikk enten til staten eller ble tilgjengelig for offentlig salg. Som en følge av dette ble det totale arealet til indianernes landområde i 1887 på 560 000 kvadratkilometer, redusert til 190 000 kvadratkilometer i 1932 innenfor USA. Lovgivningen hadde også en annen effekt som ville vise seg å gjøre ting enda verre på reservatene. Den førte til en kulturell forskyvning ved å introdusere europeiske verdier og individualisme som privat eiendom og en type gårdsbruk

⁶ «1851 Indian Appropriations Act Provides Funds to Move Western Tribes onto Reservations».

⁷ Gonzales, «Gaming and Displacement». S.2

mange nomadiske indianere ikke klarte å venne seg til. Andre ble svindlet for eiendommen sin, og livet på reservatene ville bli beskrevet med sykdom, fattigdom og elendighet. Dette skulle påvirke indianernes relasjoner og levemåte i en periode på 40 år fram til ‘The Indian Reorganisation Act’(IRA) ble lovfestet i 1934.⁸

Etter så mange år hvor ‘The Dawes Act’ hadde påvirket livet til indianerne, ble det i 1928 gjort en stor undersøkelse om forholdene på reservatene. Denne undersøkelsen tok for seg temaer som helse, utdanning, økonomi, familie, samfunnsliv, kvinner og ikke minst lovgivningen rundt indianerne. Resultatene viste hvor mye de hadde lidd under ‘The Dawes Act’ og IRA ble dermed lovfestet med hensikt å gi tilbake indianerne sine kulturer og tradisjoner som hadde gått tapt i årene før. IRA kvittet seg med ‘The Dawes Act’, satte begrensninger på salg av indianernes land og tillot innenriksministeren å kjøpe opp nytt land til indianerne. Loven gav også stammene begrenset suverenitet, lov til å starte egne selskaper, et eget kredittsystem og nye utdanningsmuligheter. Lovens mål var å styrke stammenes selvstyre og hjelpe dem til å ikke være så avhengige av hjelp fra myndighetene. Selv om IRA hjalp stammene mye, var autonomien deres begrenset av at innenriksministeren måtte godta alle endringene stammestyrene ville gjøre. Ved at ‘The Indian Self-Determination and Education Assistance Act’ ble lovfestet i 1975, fikk stammene betydelig mer å si for tildelingen av pengene de fikk fra myndighetene slik at de kunne brukes der de trengtes mest i samfunnet deres. Takket være disse siste lovgivningene har stammene fått erfare selvstyre sitt ved kontrollen de har fått over stammenes utvikling.⁹

Av alle utfordringene indianerstammene står ovenfor, har de fleste røtter i økonomiske forhold.¹⁰ Indianerne som lever på de nesten 300 reservatene i USA i dag er blant de fattigste i landet. Flere reservater opplever fortsatt i dag høy arbeidsledighet og stor avhengighet på støtte fra staten. En folketelling fra 1980 viser oss at 14 prosent av husholdninger på reservatene hadde en årlig inntekt på under 2 500 dollar, og nesten 45 prosent av indianerne på reservater bodde i husholdninger med inntekt som er under fattighetsgrensen.¹¹ Husene deres

⁸ Gonzales. S.2

⁹ Gonzales. S.4

¹⁰ Cornell og Kalt, «What Can Tribes Do?» S.3

¹¹ Cornell og Kalt, «Pathways from Poverty». S.2

var av dårlig kvalitet hvor 21 prosent ikke hadde tilgang på innendørs toalett, 16 prosent hadde ikke innlagt strøm og 54 prosent hadde ikke tilgang på varme i huset.¹² Disse økonomiske problemene førte også til sosiale problemer som for eksempel innen helse og levealder. Av indianere som ble ivaretatt av sine egne helsetjenester døde 37 prosent før de ble 45 år, sammenlignet med 12 prosent i USAs befolkning i samme aldersgruppe. Noen problemer hadde også forbedret seg fra tiårene før, blant annet barnedødelighet og sykdom. I samme tidsrom har derimot dødsårsaker i sammenheng med alkoholisme, mord og selvmord blitt vokst betydelig. For indianerne på reservatene var sjansen seks ganger større å dø av drap enn for befolkningen i USA. Helseproblemer som følge av alkoholbruk oppstod fire ganger så mye som i USA, og på enkelte reservater kunne det være så høyt som ti ganger så mye.¹³ Innen aldersgruppen 15 til 24, var selvmordsraten mer enn tre ganger så høy som i USA innen samme aldersgruppe. Problemene som oppstår som følge av fattigdom er knyttet til arbeidsforholdene på reservatene. I 1980 jobbet 65 prosent av de som hadde jobb, i det offentlige, men arbeidsledigheten på reservatene var ofte usedvanlig høy. I 1989 var arbeidsledigheten på reservatene 40 prosent, sammenlignet med 5 prosent i USA. Den hadde også steget betydelig det siste ti året fra 27 prosent i 1979 selv om USA hadde en god nasjonal økonomi da. Disse tallene er tatt på gjennomsnitt av alle reservatene i USA. Dette vil si at om vi undersøker enkelttilfeller vil vi finne ganske forskjellige tall fra reservat til reservat. For eksempel, i 1989 hadde White Mountain Apache-stammen arbeidsledighet på 11 prosent, Cochiti Pueblo-stammen 10 prosent og Rosebud Sioux-stammen 90 prosent.¹⁴ Basert på disse forskjellene må vi dermed huske på at selv om indianerne er blitt sett på som ett folk i så mange år, er dette altså forskjellige stammer med forskjellige tradisjoner og kulturer. I USA er det over 500 forskjellige stammer og over 300 reservater som alle gjennom sitt selvstyre må bruke ressursene de har tilgang til, støtten de får av de amerikanske myndighetene og andre ting de kan utnytte for å gjøre hva som er best for sitt samfunn. Et godt eksempel i 1978 er Choctaw-stammen hvor høvdingen klarte å overbevise 'Bureau of Indian Affairs' (BIA), embetet som er ansvarlig for å implementere føderal lovgivning angående indianerne i USA, om at de skulle fortelle General Motors at stammen var verdt å investere i. Dermed ble det åpnet en fabrikk på reservatet og stammen viste sine

¹² Cornell og Kalt. S.3

¹³ Cornell og Kalt. S.3

¹⁴ Cornell og Kalt. S.5

ambisjoner ved å gjøre politiske endringer slik flere fra utsiden av reservatet ville være villige til å investere. Dette førte til god økonomisk vekst for stammen. I dag har de nesten ingen arbeidsledighet og må til og med få inn tusenvis av arbeidere uten fra for å jobbe i fabrikker, skoler og bedrifter som stammen eier.

Opprettelse av stammers gambling operasjoner

En form for gambling har lenge vært en del av urfolk i Nord-Amerika. Sjansespill, som ofte inkluderte blant annet terninger, var vanlig i mange av stammene selv om det hadde et veldig annerledes formål da enn det har i dag. Det ble spilt for underholdning, men hadde også stor kulturell betydning. Det ble spilt mer for det sosiale i stammen enn som økonomisk aktivitet. Disse sosiale og kulturelle spillene ble satt som mål for myndighetene i USA sent på 1800-tallet som en del av den kulturelle undertrykkelsen som tok sted da. Selv om mange stammer enda spiller slike spill i dag, vokste gambling-industrien på reservatene fram under andre omstendigheter.

Det startet med bingohaller som ble etablert av Seminole-stammen i Florida i et forsøk på å skaffe seg inntekter for å kunne forbedre de dårlige økonomiske forholdene befolkningen deres led av. I årene som fulgte gjorde flere stammer det samme. Det å ta inn penger fra bingo var ikke et nytt konsept i USA ettersom blant annet kirker og andre veldedighetsorganisasjoner har brukt denne metoden for å skaffe seg penger. Det som skilte stammenes bingohaller fra disse var at stammenes bingohaller måtte forholde seg til andre begrensninger. Statene begrenset bingo-inntektene til hundrevis av dollar og krevde at de kun skulle brukes til veldedighet. Stammene kunne trekke inn inntekter i tusenvis av dollar og beholde fortjenesten selv. Innen 1987 estimerte 'The Federal Bureau of Indian Affairs' (BIA) at 113 stammer hadde slike operasjoner som til sammen hadde en fortjeneste på 225 millioner dollar.¹⁵ Dette gikk ikke så godt overens med statene som stammene befant seg i og endte med at statene saksøkte stammene for å kunne regulere disse gambling-operasjonene. Stammene saksøkte statene tilbake på den basis at dette gikk mot deres selvstyre. Dette medførte rettsaker hvorav i 1987 en sak mellom staten California og Cabazon-stammen som ville ha stor betydning.¹⁶ Denne nådde høyesterett som kom til at dersom gambling-lovene i staten California gikk under sivilrett og siden veldedighets bingo var lovlig, og ikke strafferett, kunne ikke statlige vedtak anvendes på stammens gambling operasjoner. Det ble altså bestemt at føderale og stammenes interesse for selvstyre og økonomisk beskyttelse var viktigere enn statens interesser. Den generelle regelen ble at om en aktivitet var ansett som kriminell eller ulovlig ifølge statlige lover og dermed innen strafferett, ville det også

¹⁵ Cornell, «The Political Economy of American Indian Gaming». S.3

¹⁶ Akee, Spilde, og Taylor, «The Indian Gaming Regulatory Act and Its Effects on American Indian Economic Development». S.7

være forbudt på reservatene. Om en aktivitet var lovlig og bare regulert av staten, gikk dette under sivilrett som i de fleste tilfeller ikke gjaldt på reservatene.¹⁷ Reservatene måtte forholde seg til føderale lover, men det var ingen føderal lov som gjorde gambling ulovlig. I stater som hadde lovlig, men godt regulert gambling, tolket noen av stammene dette som om de kunne styre gamblingen selv uten oversyn og åpnet kasinoer kort etter. Dette førte til at stater hvor dette skjedde appellerte til kongressen for å komme med en lovfesting som skulle begrense disse operasjonene. I 1988 vedtok de 'The Indian Gaming Regulatory Act' (IGRA) som også skapte 'The National Indian Gaming Commission' (NIGC) i innenriksdepartementet. NIGC hadde som oppgave å lage regler for å kunne gjøre IGRA effektiv. Loven delte gamblingen i tre forskjellige klasser. Klasse 1 var den mer tradisjonelle og sosiale typen spill hvor man får mindre fortjenester. Klasse 1 spill reguleres ikke av IGRA, men blir kun regulert av stammene selv. Klasse 2 spill inkluderer bingo og poker. Disse spillene reguleres av stammene med oversyn fra NIGC. Stammer kan starte slike gambling operasjoner i stater hvor det er lovlig for en hvilken som helst grunn, som for eksempel kirke bingo. Klasse 3 spill inkluderer alt som ikke inkluderes i klassene før, spesielt den typen gambling man finner på kasinoer som kortspill og spilleautomater. Denne typen gambling kunne tas i bruk av stammene om det var lovlig i staten de befant seg i og kun om de kunne bli enige med staten om en avtale om blant annet typen spill og størrelsen på kasinoet. Disse avtalene skulle få statene og stammene til å forhandle med hverandre og bli enige om reguleringer og konsekvenser for å bryte kontrakter. IGRA krevde at statene skulle forhandle i god tro, noe som var viktig for stammene og hindret at for eksempel statene kunne velge å bare ikke forhandle avtalene for klasse 3 gambling operasjoner. Om en stat har lovlig klasse 3 gambling eller ikke har blitt tolket på forskjellige måter. Et eksempel er staten Connecticut som tillot veldedighetsorganisasjoner å ha kasinokvelder for å samle penger. Disse kasinokveldene tok i bruk spill som går under klasse 3 og dermed søkte Pequot-stammen om et klasse 3 lisens etter at IGRA ble lovfestet. Staten nektet, noe som fikk Pequot-stammen til å saksøke. I retten ble det konkludert at dette falt under sivil lov og stammen fikk dermed lov å åpne kasino. Staten prøvde gjøre veldedighets kasinokvelder ulovlig, men dette gikk ikke gjennom. I 1991 begynte Pequot-stammen å utvide bingo hallen sin til et kasino.¹⁸ statene har ikke lov å kreve skattebetalinger fra stammenes bedrifter, men i noen stater har forhandlingene

¹⁷ Evans og Topoleski, «The Social and Economic Impact of Native American Casinos». S.8

¹⁸ Evans og Topoleski. S.9

om avtaler som gjelder klasse 3 gambling resulterte i at stammene har sagt seg enige i å gi årlige betalinger til statene. En vanlig betingelse for disse betalingene var eksklusivitet. I tilfellet med Pequot-stammen og Connecticut var ikke spilleautomater lovlig i staten. Selv om stammen hadde en klasse 3 lisens kunne de ikke bruke spilleautomater lovlig. I 1992 gjorde de en avtale med staten hvor de ville betale 100 millioner dollar eller 25 prosent av inntektene de fikk fra spilleautomatene årlig mot å få lov å ha dem på kasinoet sitt. Disse betalingene ville derimot ikke skje om spilleautomater ble lovlig andre steder i staten. Denne avtalen var med på å hindre at staten gav lisens til et kommersielt kasino som ikke var styrt av indianere. Frem til 2002 hadde staten tjent over 350 millioner dollar på denne avtalen.¹⁹ Noen stater har fått stammer til å si fra seg jakt og fiskerettigheter for å bli enige om avtalen å få operere klasse 3 gambling operasjoner. Statene har altså handlet raskt ved å utøve fordelene de har ved å bruke muligheten for gode inntekter for indianerne til å få dem til å gi penger eller en annen type gevinst i bytte. I klasse 3 gambling har huset, altså kasinoet selv, en betydelig fordel når det gjelder kortspill og elektroniske spillautomater, det tilbyr også betydelig flere muligheter for arbeidere og dermed større inntekt for stammene. Det er disse inntektene stammene vil ha. IGRA krever at alle inntektene som tjenes av stammene som følge av gambling skal investeres i måter som forbedrer velferden på reservatene. Det er fem punkter i loven som sier hvordan inntektene skal brukes. 1) å finansiere programmer og operasjoner startet av stammenes myndigheter. 2) å sørge for at stammens medlemmer har tilgang på generell velferd. 3) fremme stammens økonomiske utvikling. 4) donere til veldedighetsorganisasjoner. 5) hjelpe å finansiere driften av myndighetens lokale institusjoner. På slutten av 90-tallet hadde nesten 140 reservater forhandlet fram avtaler angående klasse 3 gambling operasjoner. Disse reservatene omfavnet omtrent halvparten av alle indianere i USA som bodde på reservater i år 2000. reservater som var hjem til omtrent 90 prosent av indianere hadde en eller annen form for gambling operasjoner innen 2010.

20

Den økonomiske veksten til kasinoer styrt av indianere vil bare bli mindre i årene som kommer. Dette kommer som følge av at kommersielle kasinoer som ikke er styrt av indianere kommer på markedet og at markedet selv er mettet. Veksten begrenses og av antallet

¹⁹ Evans og Topoleski. S.10

²⁰ Akee, Spilde, og Taylor, «The Indian Gaming Regulatory Act and Its Effects on American Indian Economic Development». S.9

stammer som har gode områder de kan bygge gambling operasjoner på. Om vi ser på tallene fra NIGC ser vi at i 1998 var inntektene fra gambling på reservatene 6.7 milliarder dollar. Ti år senere i 2008 var inntektene på 26.7 milliarder dollar, altså en vekst på 20 milliarder dollar. I 2018 var inntektene på 32.4 milliarder dollar som betyr at det har vokst med 5.7 milliarder dollar i det andre tiåret.²¹ Disse inntektene er meget ujevnt spredt blant reservatene, hvorav store andeler er konsentrert blant et få antall stammer som bare omfavner en liten andel av indianere. De nyeste tallene fra NIGC fra 2019 viser at det er 522 gambling operasjoner styrt av indianere i USA i dag hvor flere stammer har flere operasjoner. Av disse er det 33 som til sammen tjener litt over 15.5 milliarder dollar. De 33 er kun 6.3 prosent av alle operasjonene men står for 45.2 prosent av inntektene. I motsetning har vi 119 operasjoner som står for 120 millioner dollar som er 22.8 prosent av operasjonene og 0.3 prosent av inntektene.²² Av de 522 operasjonene befinner 76 av dem seg i California og den nordlige delen av Nevada. Disse 76 har en inntekt på 9.6 milliarder dollar. I statene Montana, Wyoming, North-Dakota og South-Dakota befinner det seg 42 operasjoner som står for 376 millioner dollar av inntektene.²³ Dette antyder at noen stammer har klart å gjøre seg ganske rike på gambling og andre ikke. Den største grunnen til denne ujevne fordelingen av inntekter er geografi. Desto nærmere man er urbane områder som byer, jo større marked når man. Noen reservater som har kasinoer befinner seg i områder som har nabostater rundt seg hvor gambling er ulovlig. For eksempel er gambling av klasse 3 ulovlig i staten Texas, men lovlig i Oklahoma som gjør at kasinoene i Oklahoma får trafikk fra den store nabostaten Texas. Noen stammer befinner seg i mer isolerte områder, lengre borte fra byer og transportårer. I disse tilfellene er inntekten fra gambling bare en beskjeden del av inntektene til stammen.²⁴ Andre stammer har valgt og ikke ta del i gambling og får dermed ingen inntekter fra dette med mindre andre stammer som har, deler med dem. Denne typen deling skjer blant annet i California hvor stammer som befinner seg nærme urbane befolkninger deler en fastsatt del av inntektene sine fra gambling med andre stammer i staten som ikke deltar i gambling operasjoner ettersom de er lokalisert i mer isolerte områder. Et diskutert alternativ har vært om stammer som er isolert langt borte fra urbane områder skal kunne få lov til å kjøpe land mer sentralt for å kunne åpne kasinoer å dra nytte av fordelene innen gambling de får av IGRA. I følge IGRA kan

²¹ «Reflecting on 30 Years of IGRA History Timeline.pdf».

²² «2019_GGR_Charts_by_Range.pdf».

²³ «2019_GGR_Charts_by_Region.pdf».

²⁴ Cornell, «The Political Economy of American Indian Gaming». S.6

indianerstammer åpne gambling operasjoner på det som i lovgivningen anses som 'indianerland'. Det vil si land som er innenfor reservatet stammen tilhører sine grenser eller land som holdes i trøst eller stiftelse av USA sine myndigheter for stammens fordel. Stammen må også ha jurisdiksjon og kunne utøve sin myndighetsmakt på landet. Vanskelighetene oppstår hvor IGRA inneholder forbud mot å gamble på land som er lagt inn i trøst til USA sine myndigheter etter 1988, da IGRA ble lovfestet. Dermed vil det kreve en endring i IGRA, noe de fleste stammer er redde vil utsette de godene de nå har for altfor stor risiko.

Gamblingens konsekvenser

Indianerstammenes gambling-operasjoner har hatt en betydelig innvirkning på reservatene. I motsetning til utviklings-arbeid som ble finansiert av det føderale USA, gav gamblingen vedvarende inntekter for alle stammer som startet operasjoner. Denne økonomiske renessansen ble muliggjort av at de kom seg inn på markedet tidlig. Utenom staten Nevada og steder som Atlantic City og New Jersey hadde veldig få gambling operasjoner, som ikke var styrt av indianerstammer, åpnet i USA på 80-tallet. Selv om flere forskjellige stammer som befant seg i samme stat åpnet gambling operasjoner, ville det fortsatt være store avstander mellom dem slik at konkurransen om markedet ville som regel være relativt liten. Den store milepælen IGRA oppnådde var å gi mange stammer tilgang på en stødig generering av inntekter for første gang, ettersom de tidligere hadde vært avhengige av hjelp fra de myndighetene i USA. Inntektene fra gamblingen har gjort det mulig for stammene å investere i tiltak som kan ta seg av fattigdoms-problemene på reservatene. Det har vært en generell stor satsing innen utdanning blant reservatene. Denne satsingen har skjedd gjennom byggingen av skoler, stipend til folk som skal ta utdanning på universitetet, språkprogrammer for å kunne ivareta språket sitt og ved å hjelpe beboere på reservatene med å finne arbeid og beholde det.²⁵ Andre satsingsområder inkluderer helse. Her har mange investert i programmer og fasiliteter som skal hjelpe i kampen mot dopmisbruk, som i lang tid har vært et stort problem på reservatene. Oppgraderinger innen det offentlig i stammene har gjort at tilgang på større ressurser og kan ansette flere. Dette har blant annet betydelig redusert responstiden til politi og sykebil på reservatene, i noen tilfeller fra timer til minutter.²⁶ Etter den kulturelle forskyvingen og undertrykkelsen indianerne har lidd av siden europeerne først kom til Amerika, har det blitt veldig viktig å ivareta denne arven. Gjennom språkprogrammer som nevnt tidligere, men også gjennom museer, landemerker og andre ting som går innpå deres kulturarv. Basert på en generell og felles forståelse over at inntektene fra gambling ikke vil vokse for alltid, har investering i økonomisk utvikling blitt mer og mer viktig. Det første steget som tas av stammer som har klasse 3 gambling operasjoner, er å øke antall besøkende og hvor lenge de blir værende for å få dem til å bruke mest mulig penger. Dette oppnår man ved å bygge hoteller, konferansenhaller, teater, kjøpesenter og andre forretninger som

²⁵ Akee, Spilde, og Taylor, «The Indian Gaming Regulatory Act and Its Effects on American Indian Economic Development». S.12

²⁶ Akee, Spilde, og Taylor. S.12

kan ha god nytte av trafikken på reservatet og komplimenter gambling-operasjonen. Flere og flere stammer investerer i kommersiell eiendom og banker. I disse områdene kan indianerne bruke erfaringer innen ledelse de har fått fra å operere forretninger på reservatene. Ett av de største problemene på reservatene var arbeidsledighet. Dette problemet hjalp åpningen av gambling operasjoner med ved å øke etterspørselen etter arbeid som ikke krever noe høy utdanning, om i det hele tatt, og posisjoner innen ledelse som krevde høyere utdanning. Som et resultat av dårlige forhold og få muligheter for arbeid og god lønn, endte derfor de få indianerne på reservatene som tok høyere utdanning med å flytte bort til byer for å finne arbeid. Dermed måtte stammene søke hjelp utenifra for å fylle disse ledelsesposisjonene i de tidlige årene etter åpningen av gambling-operasjoner. Over tid har disse posisjonene blitt erstattet med medlemmer av stammen som følge av at de har fått utdanningen eller erfaringen som trengtes. En stor andel av arbeiderne som kom for å jobbe innen gamblingen, var en del av den arbeidsledige befolkningen på reservatene. Dermed ble stammene mindre avhengige av velferdsstøtten. På 90-tallet vokste inntektene til indianere som bodde på reservatene med 33 prosent i motsetning til 11.4 prosent i USA nasjonalt og 11.5 prosent på 2000-tallet i motsetning til 3.3 prosent nasjonalt i USA.²⁷ Noen stammer som ikke hadde så stor befolkning, valgte å dele ut deler av inntektene til medlemmene i stammen. Disse utbetalingene gikk årlig til medlemmer av stammen som var over 18 år og beløpet kunne variere mellom noen hundre dollar til flere tusen. Denne endringen i inntekter for husholdningene hadde stor effekt på de som før hadde vært rammet av fattigdom. Disse utbetalingene førte til at flere barn fra disse fattige husholdningene fullførte skolegangen og barn generelt møtte oftere opp på skolen. Generelt for reservatene med gambling var 26 prosent flere av befolkningen i arbeid bare fire år etter at gambling operasjonene begynte. Det var og en befolkningsvekst på 12 prosent i løpet av denne perioden og andelen arbeidere som arbeidet, men levde i fattigdom gikk ned 14 prosent.²⁸ Selv om mye bra har kommet til reservatene som følge av åpningen av gambling-operasjoner, er forskjellene på sosiale og økonomiske forhold mellom indianerne og amerikanerne så store at selv om den økonomiske veksten til reservatene fortsetter vil det ta flere tiår før forskjellene vil være minimale. Slik det står i dag er det heller ingen lignende økonomisk renessanse som gamblingen til å overta når den

²⁷ Akee, Spilde, og Taylor.S.14

²⁸ Evans og Topoleski, «The Social and Economic Impact of Native American Casinos». S.31

økonomiske veksten tar slutt. Dermed er det viktig at stammene setter søkelys på andre muligheter ved økonomisk utvikling.

Som nevnt tidligere måtte inntektene fra gambling brukes for det som generelt ansees som offentlige tjenester i følge IGRA. Dette er en viktig forskjell mellom gambling operasjoner på reservatene og de kommersielle gambling operasjonene som kunne gjøre hva de ville med inntektene. Om vi tar for oss Seminole-stammen, som befinner seg i staten Florida, sin økonomiske vekst ser vi et utrolig resultat. I 1979 hadde stammen et årlig budsjett på 2 millioner dollar, hvorav 90 prosent kom fra myndighetene. I 2004 hadde stammens budsjett vokst til over 200 millioner dollar, hvorav mer enn 95 prosent kom fra gambling. Disse pengene har gitt stammen økonomisk beskyttelse i forhold til stammens suverenitet. Dette eksempelet viser også et problem som oppstår ved gamblingens betydning for stammer. De som har klart å starte gambling og kommet seg bort fra avhengigheten av støtte fra myndighetene, har nå byttet en avhengighet i en annen. Dette har fått flere stammer til å innse at veien fremover er å diversifisere stammens økonomi bort fra gambling. Noen investerte i fabrikker, hoteller, internettmedia, handel, og lignende. Ojibwe-stammen brukte inntektene sine til å investere i et program for å fremme små lokale forretninger. Dette programmet arbeider sammen med gründere for å utvikle gode forretningsplaner, gir dem gode lån med lav rente og gir hjelp og trening om det trengs. Programmet har hjulpet flere å starte vellykkede virksomheter.²⁹ Med alle disse godene som kommer fra gambling, er det noen negative sider også. Smugling og misbruk av dop har blitt verre som en følge av mer mennesker på reservatet og mer penger i sirkulasjon. Gambling avhengighet har vokst, også blant unge indianere som en konsekvens av tilgjengelighet. Dette er store problemer som er tydelige på reservatene. Stammene er også bevisste på problemene og har i de fleste tilfeller startet programmer som skal hjelpe. Etter at stammene fikk større inntekter har også innbyggerne på reservatene fått større tiltro til stammens myndigheter som følge av innsatsen på økonomisk utvikling. Dette har gjort at i flere tilfeller har folk som tidligere ikke var medlemmer av stammen, og folk som ikke kan bli det, lyst til å ta del i godene. Dette har spesielt vært tilfellet når det gjelder stammer som deler ut deler av inntektene fra gambling til stammens medlemmer årlig. Når stammene da skal bestemme hvem som får 'statsborgerskap', har flere fått det innvilget. Men det finnes også tilfeller hvor noen har blitt

²⁹ Cornell, «The Political Economy of American Indian Gaming». S.10

kastet ut av stammen, men dette er sjeldent. Andre problemer som kommer med gamblingen, er kulturelle. Her er stammene redde for at gamblingen skal sabotere kulturarven deres. I dag når det er så mange aktive gambling-operasjoner, begynner konflikter å oppstå hvor noen stammer prøver å opprette kasino hvor det vil konkurrere med andre bedrifter som er eid av andre stammer.³⁰

Gambling-industrien på reservatene har også påvirket områdene rundt dem. Det å bruke gambling som økonomiske utviklings verktøy har gitt dem positive økonomiske og sosiale konsekvenser, mer enn kommersielle gambling-operasjoner har.³¹ Dette er fordi områdene hvor stammene åpner gambling operasjoner er områder med liten økonomisk aktivitet. Dermed øker trafikken også for områdene rundt når nye gambling-operasjoner åpnes og tiltrekker seg flere kunder. En undersøkelse som sammenlignet blant annet arbeidere, hus priser, forbrytelser, konkurser, skatteinntekter og lokale myndigheters utgifter i områder med og uten gambling styrt av indianere på 80- og 90-tallet viser noen interessante tall. Områder med gambling operasjoner gir mer arbeidsmuligheter, og også større befolkningsvekst. Total kriminalitet vokste i områder med gambling, men dette er på grunn av den større befolkningen ettersom kriminalitet per innbygger gikk ned.³² Totalt er konsekvensene av gamblingen positive. Arbeidsmulighetene som kom som en konsekvens av gamblingen har også hjulpet mange utenfor reservatene. Tre fjerdedeler av ansatte på gambling-operasjoner, som er styrt av indianere, kommer utenfra reservatene.³³ I dag har gambling operasjonene på reservatene skapt over 676 000 jobber som til sammen utbetaler lønninger til over 36 milliarder dollar. Den økonomiske utviklingen på reservatene påvirker også områdene rundt ved innkjøp av varer og tjenester. For eksempel brukte gambling operasjoner i staten Arizona 254 millioner dollar på varer og tjenester utenfra reservatet i år 2000. Dette for også videre bølgeeffekter i økonomien rundt.³⁴ Når det gjelder negative konsekvenser av gamblingen så er det lite som tyder på at konkurser er en av dem i følge en undersøkelse gjort i 1999 og tall fra 'The U.S. Treasury department'³⁵ I avtalene om klasse 3 gambling ble det ofte lagt inn en klausul som skulle adressere eventuelle negative følger

³⁰ Cornell. S.12

³¹ Cornell. S 13

³² Cornell.S.14

³³ Evans og Topoleski, «The Social and Economic Impact of Native American Casinos». S. 33

³⁴ Cornell, «The Political Economy of American Indian Gaming». S.14

³⁵ Evans og Topoleski, «The Social and Economic Impact of Native American Casinos». S. 36

av åpningen. Gjennom disse avtalene ble det i flere tilfeller også avtalt at staten skulle få en viss del av inntektene. Som i tilfellet med Pequot-stammen som betaler 25 prosent av inntektene de tjener på spilleautomatene sine til staten. Disse inntektene skal da hjelpe staten å motvirke eventuelle negative konsekvenser som kommer av gamblingen i områdene rundt reservatene. Ellers er jo også indianerne selv veldig klar over de negative konsekvensene og har investert i det offentlige av den grunn. I flere tilfeller er både politi og helsepersonell som hører til reservatene, tilgjengelig for områder rundt. Sluttresultatet av gamblingen ser dermed ut til å være vesentlig positiv, spesielt i områder som sliter økonomisk.

Økonomisk utvikling

Ettersom veien framover for indianerne på reservatene kan se ut til å lede bort fra gambling, må de nå fokusere fullt på økonomisk utvikling. Her kommer først og fremst selvstyret til indianerstammene inn. Det at stammene har selvstyre setter utviklingen i deres egne hender. Når føderale krefter gjennom betalinger styrer den økonomiske utviklingen vil den gjenspeile deres interesser og hvordan de ser forholdene, og ikke indianerne som bor på reservatet. Når avgjørelsene blir gjort av indianerne selv vil de gjenspeile stammens ambisjoner og interesser.³⁶ Selvstyret gjør også at beslutningene som tas blir bedre. Om krefter utenfor reservatet tar de store beslutningene vil utfallet, om det er positivt eller negativt, ikke påvirke dem. Det vil derimot påvirke indianerne. Om Indianerne tar beslutningene selv vil de måtte leve med utfallet som vil gjøre at beslutningene antas å bli bedre. Det er svært få tilfeller hvor økonomisk utvikling som er satt i gang av krefter utenfra reservatene har gitt bærekraftige resultater. Selvstyret i seg selv er ikke nok. Det er viktig å kunne bruke selvstyret sitt effektivt og det er her de administrative institusjonene til stammene kommer inn. De administrative institusjonene skal sette sammen regler for samfunnet som skal få dem til å gjøre beslutninger, samarbeide og gå mot et mål. Disse reglene kommer gjennom lovvedtak og en felles forståelse for hvordan ting skal gjøres i samfunnet. Noen regler kan være skadelig for økonomisk utvikling, som for eksempel om en av lederne i samfunnet får bruke den økonomiske utviklingen til å gjøre seg selv og de som støtter han rikere. Det å ha effektive institusjoner vil altså si at reglene i samfunnet oppmuntrer de økonomiske aktivitetene som passer stammens mål. Det er viktig å ha stabile institusjoner som ikke endrer reglene ofte og holder politikken på reservatene separat fra den økonomiske utviklingens daglige ledelse. Sammen kan selvstyret og stabile administrerende institusjoner skape et miljø som vil være foretrukket for økonomisk utvikling på reservatene.³⁷ Det er derimot viktig at institusjonene er legitime i folkets øyne. Mange stammer har omorganisert seg og etablert sine egne institusjoner, men andre henger igjen i institusjonene som ble satt på plass av 'The Indian Reorganization Act'. Det typiske med disse var en høvding med mye utøvende makt og et relativt maktløst råd bak ham og ingen dømmende organ. Da denne formelen ble gitt til mange stammer med veldig forskjellige politiske tradisjoner ledet det til store forskjeller mellom folkets meninger om autoritet. Institusjonene må altså være passende kulturelt og få jobben gjort.

³⁶ Cornell mfl., *Reloading the Dice*. S.14

³⁷ Cornell mfl. S.16

Et problem som har oppstått på reservatene angående økonomisk utvikling er viljen til å få ting fort gjort. Etersom de fattige forholdene på reservatene krever resultater snarest mulig og det er generelt lite penger å jobbe med, blir de som leder den økonomiske utviklingen desperate. Dette gjør ofte at prosjektene ikke blir skikkelig gjennomtenkt.³⁸ Dermed må man tenke proaktivt, langsiktig og ikke reaktivt, kortsiktig. Det er viktig å se på det store bildet og analysere, når man skal fokusere på økonomisk utvikling. Se på prosjektet om det vil følge stammens prioriteringer, om det passer med ressurser som er tilgjengelig og om det vil hjelpe stammen langsiktig. Hvis ikke må man se på andre alternativer.

Nå har president Joe Biden innsatt den første indianske minister, innenriksminister Debra Anne Haaland som tilhører Pueblo-stammen. Det er da grunn til å tro at dette vil gi videre optimisme og økonomisk utvikling på reservatene. Hun eide sin egen virksomhet hvor hun produserte og satte på boks stammens salsa. Hun arbeidet innen stammens administrasjon før hun ble valgt som første kvinnelige styremedlem i pueblo-stammens utviklingsselskap som overså det som i dag er det nest største spillselskapet i staten New Mexico.

³⁸ Cornell mfl. S.17

Konklusjon

Gamblingen på reservatene går nye utfordringer i møte med opprettelsen av flere kommersielle kasinoer som åpner utenfor reservatene og det teknologiske skiftet som vil komme. Den geografiske fordelingen indianerne har hatt vil bare bli mindre. For å motvirke disse endringene må man finne måter å forbedre spilletilbudet på, stammene oppmuntres av dette til å finne andre måter å styrke økonomien deres på. Det kan se ut som at stammene også har klart å få det meste de kan ut av gambling-operasjonene med tanke på investeringene i deres i velferd på reservatene. Dette er mye takket være kravene i IGRA som sier at alle inntekter fra gambling skal investeres i velferd og samfunn på reservatene. De sosiale forholdene på reservatene har bedret seg og flere stammer har klart å utvikle institusjoner som for eksempel egne domstoler. De stammene som klarer å opprette andre gode virksomheter på reservatene som styres av indianere vil kunne ta nytte av godene det bringer med seg. Det vil blant annet føre til et sterkere selvstyre ved å gjøre stammen mer økonomisk sikker og ikke måtte være avhengig av støtte fra føderale myndigheter. Nye virksomheter betyr nye jobber til stammene som også generelt har høyere befolkningsvekst enn ellers i USA. Med disse jobbene vil migrasjonen/hjerneflukt fra reservatene snu helt om og heller gi folk insitament til å bli. Selv om gambling på reservatene har vært positivt, har innvirkningen variert mye mellom stammer. Noen stammer har hatt kjempestor suksess, noen har gambling som en minimal del av sine inntekter og andre har ikke gambling i det hele tatt. Disse variasjonene kommer som følge av begrensninger som antall beboere på reservatet, nærhet til markeder og transportårer. Er det nær større befolkningscentre med transportinfrastruktur vil det som regel gjøre det veldig bra innen gamblingen.

I dag begynner vi å se mange av konsekvensene av stammenes gambling-tilbud. Etter flere tiår med ressurser fra gambling inn i sosiale programmer på reservatene, er nå den første generasjonen som har kunne tatt nytte av disse godene blitt voksne. Gambling har hatt en stor innvirkning på mange indianeres liv og lagt en vei for den økonomiske utviklingen av mange reservater. Indianernes reservater er dessuten blitt attraktive for investeringer utenfra.

Kilder

Primærkilder:

- «2019_GGR_Charts_by_Range.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
https://www.nigc.gov/images/uploads/2019_GGR_Charts_by_Range.pdf.
- «2019_GGR_Charts_by_Region.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
https://www.nigc.gov/images/uploads/2019_GGR_Charts_by_Region.pdf.
- «2019_GGR_Charts_Trending.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
https://www.nigc.gov/images/uploads/2019_GGR_Charts_Trending.pdf.
- «2019_GGR_Map.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
https://www.nigc.gov/images/uploads/reports/2019_GGR_Map.pdf.
- «AGA_Casinos-and-Communities-Infographic_Oklahoma_FINAL.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
https://www.americangaming.org/wp-content/uploads/2019/02/AGA_Casinos-and-Communities-Infographic_Oklahoma_FINAL.pdf.
- «American Indian Tribes in Oklahoma». Åpnet 19. mai 2021.
<https://www.okhistory.org/research/aitribes>.
- «Deb Haaland», 15. mars 2021. <https://www.doi.gov/deb-haaland>.
- «Department of Business - Cheyenne & Arapaho Tribes». Åpnet 19. mai 2021.
<https://cheyenneandrapaho-nsn.gov/project/department-of-business/>.
- «Home». Åpnet 19. mai 2021. <https://www.nner.navajo-nsn.gov/#>.
- «Reflecting on 30 Years of IGRA History Timeline.pdf». Åpnet 14. mai 2021.
<https://www.nigc.gov/images/uploads/NIGC%20Uploads/Reflecting%20on%2030%20Years%20of%20IGRA%20History%20Timeline.pdf>.
- American Gaming Association. «Research». Åpnet 19. mai 2021.
<https://www.americangaming.org/research/>.
- Native Nations Institute. «Tools & Resources». Åpnet 19. mai 2021.
<http://nni.arizona.edu/programs-projects/tools-resources>.
- «Tribes of Oklahoma». Åpnet 19. mai 2021. <https://www.ou.edu/cas/nas/resources/tribal-information>.

Sekundærkilder:

Investing in Native Communities. «1851 Indian Appropriations Act Provides Funds to Move Western Tribes onto Reservations». Åpnet 9. mai 2021.
<https://nativephilanthropy.candid.org/events/1851-indian-appropriations-act-provides-funds-to-move-western-tribes-onto-reservations>.

Akee, Randall K. Q., Katherine A. Spilde, og Jonathan B. Taylor. «The Indian Gaming Regulatory Act and Its Effects on American Indian Economic Development». *Journal of Economic Perspectives* 29, nr. 3 (1. august 2015): 185–208.
<https://doi.org/10.1257/jep.29.3.185>.

Anderson, William L. *Cherokee Removal: Before and After*. University of Georgia Press, 1992.
Besaw, Amy. «CABAZON, THE INDIAN GAMING REGULATORY ACT, AND THE SOCIOECONOMIC CONSEQUENCES OF AMERICAN INDIAN GOVERNMENTAL GAMING», u.å., 75.

Cave, Alfred A. «Abuse of Power: Andrew Jackson and the Indian Removal Act of 1830». *The Historian* 65, nr. 6 (1. desember 2003): 1330–53. <https://doi.org/10.1111/j.0018-2370.2003.00055.x>.

Cornell, Stephen. «The Political Economy of American Indian Gaming». *Annual Review of Law and Social Science* 4, nr. 1 (desember 2008): 63–82.
<https://doi.org/10.1146/annurev.lawsocsci.4.110707.172343>.

Cornell, Stephen E, Joseph P Kalt, Management Native Nations Institute for Leadership and Policy (U.S.), Malcolm Wiener Center for Social Policy, og Harvard Project on American Indian Economic Development. *Reloading the Dice: Improving the Chances for Economic Development on American Indian Reservations*. Tucson, Ariz.; Cambridge, MA: Native Nations Institute for Leadership, Management, and Policy ; Harvard Project on American Indian Economic Development, 2005.

Cornell, Stephen, og Joseph Kalt. «What Can Tribes Do? Strategies and Institutions in American Indian Economic Development». *American Indian Quarterly* 18 (1. mai 1994).
<https://doi.org/10.2307/1185252>.

Cornell, Stephen, og Joseph P. Kalt. «Pathways from Poverty: Economic Development and Institution-Building on American Indian Reservations». *American Indian Culture and Research Journal* 14, nr. 1 (1. januar 1990): 89–125.
<https://doi.org/10.17953/aicr.14.1.u56225256qkl78m2>.

———. «Sovereignty and Nation-Building: The Development Challenge in Indian Country Today». *American Indian Culture and Research Journal* 22, nr. 3 (1. januar 1998): 187–214. <https://doi.org/10.17953/aicr.22.3.lv45536553vn7j78>.

- «Economic-Impact-of-Tribal-Gaming-Two-Pager-11.5.18.pdf». Åpnet 19. mai 2021.
<https://www.americangaming.org/wp-content/uploads/2018/11/Economic-Impact-of-Tribal-Gaming-Two-Pager-11.5.18.pdf>.
- Evans, William, og Julie Topoleski. «The Social and Economic Impact of Native American Casinos». Cambridge, MA: National Bureau of Economic Research, september 2002.
<https://doi.org/10.3386/w9198>.
- Gonzales, Angela A. «Gaming and Displacement: Winners and Losers in American Indian Casino Development». *International Social Science Journal* 55, nr. 175 (mars 2003): 123–33. <https://doi.org/10.1111/1468-2451.5501012>.
- «Indian Lands Opinions | National Indian Gaming Commission». Åpnet 19. mai 2021.
<https://www.nigc.gov/general-counsel/indian-lands-opinions>.
- «Native American Living Conditions on Reservations - Native American Aid». Åpnet 19. mai 2021.
http://www.nativepartnership.org/site/PageServer?pagename=naa_livingconditions.
- Otis, D. S. *The Dawes Act and the Allotment of Indian Lands*. University of Oklahoma Press, 2014.
- «President Franklin Roosevelt signs the Indian Reorganization Act - Timeline - Native Voices». Åpnet 19. mai 2021. <https://www.nlm.nih.gov/nativevoices/timeline/452.html>.
- Sturgis, Amy H. *The Trail of Tears and Indian Removal*. Greenwood Publishing Group, 2007.
«The Harvard Project on American Indian Economic Development |». Åpnet 19. mai 2021.
<https://hpaied.org/>.
- Thorstenberg, Brien. «Of Life and Standards of Living of Tribal Citizens Have Improved, and the Gaming Industry Has Invested a Lot Back into the State of Oklahoma, Which Has Improved Everybody's Lives.»», u.å., 5.